

[Udenrigsministeren.]

her i folketinget og foreslå de 200 mill. kr. sat op til 400 mill. kr., eller hvilket beløb der nu kan tænkes, kan ikke være særlig sinkende for arbejdet med disse problemer.

Jeg skal heller ikke komme nærmere ind på fru Else-Merete Ross' betragtninger, som jeg mener vi kan tage op i udvalget. Jeg vil dog gøre den enkelte bemærkning, at når fru Else-Merete Ross, forstod jeg, forestillede sig, at man skulle indføre som betingelse for at yde garanti en tvangsmæssig ordning for uddannelse af lærlinge, vil jeg advare imod, at vi her, hvor vi står over for at påbegynde en ny praksis og noget nyt, omgærdet det med alt for mange restriktioner. Jeg tror, det er bedst, at vi får lov til lidt friere først at indvinde vore erfaringer; på basis af de indvundne erfaringer kan vi så senere komme tilbage til en nærmere præcisering af lovens tekst på forskellige områder, hvis disse erfaringer skulle tilsige det.

Til hr. Rimstad og hr. Niels Westerby vil jeg sige, at jeg går ud fra, at også de problemer, de to medlemmer rejste, vil blive underkastet drøftelse i udvalget.

Til slut den bemærkning til hr. Poul Dam, der gav en noget betinget tilslutning til lovforslaget, at jeg forstår godt det principielle udgangspunkt for hans betingethed, og jeg kan i og for sig også have sympati for nogle af de tanker, af mere principiel karakter, som han gav udtryk for, f. eks. med hensyn til statslig repræsentation i private aktieselskaber og fælles foretagender imellem staten og det private erhvervsliv. Det er jo noget, vi ikke er helt ukendt med her i landet, men jeg vil bestemt advare hr. Poul Dam imod at forsøge på at smugle noget sådant ind igennem denne lovgivning; jeg er bange for, at det vil være at lægge gift for den. Jeg vil i hvert fald ikke tilråde udvalget at imødekomme hr. Poul Dams synspunkter på dette område. Jeg tror kun, det ville virke skadeligt for det, der er

hovedformålet, nemlig et udvidet samarbejde med udviklingslandene.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til det udvalg, som tinget har nedsat angående forslag til lov om udsendelse af frivillige til udviklingslandene. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til udenrigsministeren af Kai Moltke, Aksel Larsen og Poul Dam:

„Hvilke oplysninger kan regeringen give om udviklingen af konflikten i Vietnam, og hvilket initiativ har regeringen eventuelt overvejet?“

Ordføreren for forespørgerne (Kai Moltke): Når jeg har ønsket at få en redegørelse i tinget af udenrigsministeren, så er det, fordi det forekommer mig, at udviklingen i Vietnam på to områder har udviklet sig i den grad til det værre, at en præcisering af danske standpunkter både kan være berettiget og ikke uden værdi for at tilkendegive vor stilling til det, der foregår ude i verden.

At situationen på to områder har forværret sig, skyldes begivenheder med hver sit perspektiv og sin udvikling. Det ene er, at konflikten har nået et punkt, hvor faren for, at den slår om i en international trussel mod freden, er ganske åbenbar. Jeg kan blot minde om den alvorlige erklæring, der den 3. marts blev afgivet af USAs forsvarsminister McNamara:

„Det ville ikke være fornuftigt at benægte den risiko for en krig med Kina, som forsvaret af Sydvietnam medfører